НЕДЕЛЯ СИРОПУСТНА В ХРАМ „СВ. ПР. ИЛИЯ”

В Неделя Сиропустна – 18 февруари 2018 г., празнична света Литургия в храма отслужи протойерей Димитър Москов.

В деня преди Великия пост чухме думите от неделното свето Евангелие, в които Господ Иисус Христос говори за прошката: *“Ако простите на човеците съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец; ако ли не простите на човеците съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви...”* (Мат. 6:14-21) .

В своето слово отец Димитър подчерта колко е важно по време на поста да си дадем равносметка на отминалия ни живот, да потърсим в сърцето си всичко грешно и непотребно, което да изповядаме на свещеника. Той напомни, че постът е време за изпитание, че ще ни бъде трудно да спазваме не само телесния пост, но и духовния, и призова: *„Нека да се молим Господ да ни даде сили, да ни даде духовна радост и настроение, за да може да премине постът спокойно и успешно и така да посрещнем светлия празник Възкресение Христово”.*

Светата Литургия завърши с многолетствие, с освещаване на празнични хлябове и молитва за здраве.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 335** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 335

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 334** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 334

В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ” УЧЕНИЦИ ОТ 105-ТО СОУ „АТАНАС ДАЛЧЕВ” ПРОВЕДОХА УРОК ЗА ДОБРОТО

Днес нашият храм беше домакин на урок за доброто. В Енорийския център при храма гостуваха ученици от 2-ри клас на 105 СОУ “Анатас Далчев” с класния си ръководител Ели Георгиева и родителите си. Те пожелаха да ни гостуват, за да проведат своя урок именно на място, където живее вярата и където работи кухня за нуждаещи се от цяла София, като организираха за децата на нашите семейства в нужда малък кулинарен празник.

Учениците с голям интерес слушаха преподавателката в неделното училище г-жа Татяна Колова, която им говори за това, че желанието и радостта да правим добро идва от семейството, където се предава от първоизточника на доброто – Бога.

Децата правиха сандвичи, които споделиха с нашите възпитаници. Те вече бяха учили за отношението към храната – за уважението към нея, като едно от важните условия за живот и добро здраве и заради уважение към труда на родителите, които се стараят те да имат всичко. Днес урокът беше за това, как да постъпват благородно към други деца, които не могат да си позволят много от нещата, които за тях не са ценни и често изхвърлят.

Семействата в нужда получиха хранителни продукти от първа необходимост, дарени от нашите малки благодетели, а те с радост занесоха в къщи подарък от храма – своята първа детска Библия.

НЕДЕЛЯ МЕСОПУСТНА (МЕСНИ ЗАГОВЕЗНИ) В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 11 февруари 2018 г. в храма празнична св. Литургия отслужи протойерей Емилиян Костадинов.

В неделното евангелско четиво се говори за Страшния съд. Отец Емилиян наблегна на това, че този текст ни напомня за живота след смъртта и по-точно – за Възкресението. Нашата надежда е – да можем да постигнем достоен живот и когато отидем при Бога, да можем да седнем от дясната Му страна, да бъдем до Него, да сме живели добре, да сме трупали богатствата си не тук, на земята. Той призова: *„Нека в тези дни да си обърнем внимание именно на това дали сме достатъчно добри, дали сме достатъчно смирени, дали достатъчно даваме от себе си за това, което търсим.”*

След светата Литургия отец Емилиян отслужи Молебния канон към Пресвета Богородица, с което обединихме нашата молитва с всички православни християни в страната за помощ и защита от опасността за приемане на т.нар. Истанбулска конвенция.

НЕДЕЛЯ 17 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР. ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 4-ти февруари 2018 г. св. Литургия в храма отслужи протойерей Димитър Москов.

В неделното Евангелско четиво чухме притчата за блудния син, с която Бог ни уверява в Своята милост към грешния човек , помага ни да се обърнем от своите греховете към покаяние и ни уверява в Своята готовност за прошка и в любовта Си.

В словото си о. Димитър припомни думите на светите апостоли за притчата за блудния син, които я наричат „Евангелие в Евангелието”: *„...защото в нея ние можем да видим целия християнски живот. Всеки един от нас е получил своя имот, своя дар от Бога, било то – здраве, сили, дарба и блага. Как ще използваме ние нашия имот, как ще го оползотворим – дали като блудният син ще го разпилеем или като по-големият брат, който е винаги в лоното на своя баща?... И дори всеки един от нас, малко или много, постъпи като блудния син, нека пак като него да намерим сили, първо – да се вразумим, второ – да имаме желанието да се покаем и след това – да се върнем в бащиния дом. Нека Господ да ни дава здраве и сили за всичко това, което е необходимо!”*

След светата Литургия, отец Димитър отслужи Молебния канон към Пресвета Богородица, с което обединихме нашата молитва с всички православни християни в страната за помощ и защита от опасността за приемане на Истанбулската конвенция.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 333** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 333

НЕДЕЛЯ 16 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР. ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 28-ми януари 2018 г. в храма празнична света Литургия отслужи протойерей Емилиян Костадинов.

Чухме Господнята притча за митаря и фарисея (Лука 18:10-14), с която Църквата ни подготвя за Великия пост, като насочва погледа на човека към себе си за най-омразния грях пред Бога – гордостта и осъждането.

Почетохме паметта на честваните светии за деня – преп. Ефрем Сириец и св. Исаак Сириец.

След Светата литургия о. Емилиян прочете Обръщението на Светия Синод против ратифицирането в България на Истанбулската конвенция.

Отец Емилиян се обърна към присъстващите: *„Нека пътят, който трябва да вървим, да е Божият път. Нека се водим от Него и Неговите заповеди и тогава да вземаме всички наши решения.”*

По призива на Светия Синод на Българската православна църква, отец Емилиян отслужи молебния канон към Пресвета Богородица, с което обединихме нашата молитва с всички православни християни в страната за помощ и защита от опасността за приемане на конвенцията.

Поместваме пълния текст на обръщението на Светия Синод:

ОБРЪЩЕНИЕ
на
СВ. СИНОД НА БПЦ – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
към

Българското общество и държавни институции
относно
процедурата по приемане и ратифициране в България на Истанбулската конвенция

22 януари 2018 г., Българска Патриаршия

Мили сънародници,
Скъпи в Господа чеда на светата ни Българска православна църква,
Уважаеми представители на държавната власт,

Повод за обръщението ни към Вас е „Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване и борба с насилието срещу жените и домашното насилие“, известна като Истанбулска конвенция.

Истанбулската конвенция поражда тревога за бъдещето на европейската християнска цивилизация, защото тя съдържа ново разбиране за човека – човекът като самовластен господар, човекът без Бога, който следва своите желания и страсти до такава степен, че може да самоопредели дори и пола си.

Това разбиране отваря широко вратите към морален разпад, който неизбежно води до психофизическото унищожение на човека – до „втората смърт”, която е духовната смърт. То е диаметрално противоположно на нашата вяра, в центъра на която е Богочовекът Христос! Той ни учи, че смисълът на живота на Христовия човек е в спасението във и чрез любовта към Бога и ближния! Затова няма здравомислещ Христов човек, който да не одобрява борбата срещу насилието въобще, още повече срещу насилието над жени!

Истанбулската конвенция надхвърля правната регламентация на този въпрос, тъй като води до промяна в светогледа ни.

Заложените в Конвенцията идеи за общуване между половете, за отношение към религия, традиции, обичаи, образование и др., противостоят на изконните разбирания на българския народ за вяра, народност, нравственост, чест, достойнство, възпитание, семейство.

Нашият народ повече от хилядолетие е живял с един стремеж – да въплъти в себе си евангелските правда, любов, святост, да стане „свят народ”, „Божий народ” /1 Петр. 2:9-10; 1:15-16/, който и чрез своята история проповядва божествените ценности и добродетели.

Макар и юридически акт, Конвенцията има и духовни измерения – тя е средство, което насажда чужда за нас ценностна система, за да позволи обществото да бъде управлявано по нов модел, съответен на интересите на малка част от него.

В официалния текст на Конвенцията на английски език – навсякъде, където се говори за „социален пол”, се използва терминът „джендър”. В този текст понятието “джендър” (gender, genre) е категорично разграничено от понятието “пол” (sex) като ново, различно понятие, непознато на българския правен ред и несъществуващо в лексиката на българския език.

Затова и нов превод няма да промени смисъла и духа на Конвенцията, в която чрез употребата

на понятието „джендър“ и производните му се преследват цели, различни от прокламираните – за защита на жените от насилие.

Тези понятия се използват с цел превръщането в държавни политики на една идеология, която отрича, че човекът съществува като мъж или жена и тя се утвърждава чрез нов изкуствен език, който намираме в Конвенцията, и който е чужд и непознат за нашата народопсихология, култура, традиции и православно Предание.

Според тази идеология билогичният пол на човека като мъж или жена няма значение за неговата идентичност, а представя „диктатурата на природата" над свободното самоопределяне на човека, диктатура, от която човек трябва да се освободи.

Тази идеология, която при ратификация на Конвенцията се превръща в правов ред, задължителен за българските граждани, отрича основна библейска истина: ***„И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори; мъж и жена ги сътвори.“***(Битие 1:27)

За Светия Синод, като изразител на българските източноправославни християни, борбата срещу насилието над жени и домашното насилие е пряко свързана с евангелските добродетели, първа и най-голяма от които е любовта към Бога и към хората.

Регламентите на Конвенцията, свързани с въвеждането на обучение за нестереотипните роли на пола „в официалните учебни програми и на всички образователни равнища" са насочени срещу установения от Бога брачен съюз между мъжа и жената – домашната Църква, в която любовта се изразява и служи за спасението на човека.

Според „Всеобщата декларация за правата на човека“: „Семейството е естествена и основна клетка на обществото и има право на закрила от обществото и от държавата."

Нравствен ориентир за съхраняването му е верността и доверието между съпрузите във всичките им измерения. Без тях то ще се разпадне, а създаденото поколение ще остане лишено от любов, грижа и възпитание.

Последствията от отричане на библейските истини са трагични и ние сме свидетели на тях в много общества, в които „джендър" идеологията отдавна е държавна политика.

Призоваваме Народното събрание да не ратифицира Истанбулската конвенция, в която се въвеждат понятия, противоречащи на нашата православна вяра, национални традиции и правна система!

Призоваваме българският народ да отстоява вярата си, която го е съхранила във всички исторически изпитания!

Свещен отечески дълг на Св. Синод на Българската православна църква – Българска Патриаршия е да припомни на Божия народ думите на Св. Библия: *„Горко на ония, които злото наричат добро, и доброто – зло, тъмнината считат за светлина, и светлината – за тъмнина, горчивото считат за сладко, и сладкото – за горчиво!“* (Ис. 5:20).

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД
+ НЕОФИТ
ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И
МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

† СЛИВЕНСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАНИКИЙ
† ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ
† ЛОВЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГАВРИИЛ
† ПЛОВДИВСКИ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ
† ДОРОСТОЛСКИ МИТРОПОЛИТ АМВРОСИЙ
† ЗАПАДНО- И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ
† ВАРНЕНСКИ И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАН
† НЕВРОКОПСКИ МИТРОПОЛИТ СЕРАФИМ
† РУСЕНСКИ МИТРОПОЛИТ НАУМ
† СТАРОЗАГОРСКИ МИТРОПОЛИТ КИПРИАН
† ВРАЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ
НАМЕСТНИК НА ОВДОВЕЛИЯ ВИДИНСКИ ЕПАРХИЙСКИ ПРЕСТОЛ

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 332** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 332

СТАНОВИЩЕ НА СВЕТИЯ СИНОД ПО ПОВОД ИСТАНБУЛСКАТА КОНВЕНЦИЯ

22 януари 2018 г., Българска Патриаршия

СТАНОВИЩЕ

на Светия Синод на Българската Православна църква –

Българска Патриаршия

по повод Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване и борба с насилието срещу жените и домашното насилие, придобила обществена употреба като Истанбулска конвенция

Светият Синод на БПЦ – БП, основавайки се на библейската истина: „И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори; мъж и жена ги сътвори.“ (Битие 1:27), като изразител на източноправославните християни, които съставляват огромното мнозинство от българските граждани, при зачитане на конституционния принцип за недискриминиране, основано на пол, както и утвърдените норми на международното право за равно третиране на мъжете и жените, подкрепя усилията на международните и европейски институции, както и органите на държавната власт в Република България, за защита на жените от всички форми на насилие,

ЗАЯВЯВА, че е против въвеждането чрез Истанбулската конвенция на понятия, несъвместими с българския обществен ред, непознати в националната ни правна система, както и срещу прокарването на идеи, несъвместими с вярата на Светата Православна църква.

Самият факт, че Истанбулската конвенция поражда спорове в българското общество относно понятия, които въвежда, буди тревога.

Няма обяснение и е неприемливо международен договор, който поражда несъмнено обществено несъгласие, да се внася в Народното събрание за обсъждане и ратифициране, без „Обяснителния доклад”, защото той е източник на тълкуване на волята на законодателя.

Предметният обхват на конвенцията е по обществено значими въпроси и общественото обсъждане следва да се провежда преди подписването на конвенцията, а не във финалната фаза на законодателния процес, когато се предлага за ратифициране.

Българският парламент с позицията си по Истанбулската конвенция ще даде ясен знак дали се вслушва в гласа на народа или в други гласове. И дали защитава теории, продукт на социалното инженерство и които засягат фундамента на обществото – човека, неговата вяра, семейство и нравствени ценности.

За Св. Синод на БПЦ-БП, мотивиран от тази принципна позиция, е несъмнено, че Истанбулската конвенция надхвърля прокламираните цели въз основа на следното:

1. Ясно следва да се каже, че големият проблем на Истанбулската конвенция не е нейният превод на български език, а нейният смисъл. Според чл. 81, параграф последен от Конвенцията, автентични са само английският и френският текст. Следователно, при тълкуването и прилагането на Конвенцията, българският превод (добър или лош) не е меродавен – аргумент за това се съдържа и в чл. 33 от Виенската конвенция за правото на договорите. Мониторингът над България ще се осъществява в съответствие с автентичния текст. Следва да се припомни, че българският текст на международен договор се обнародва в Държавен вестник по правилата на чл. 25 от Закона за международните договори в Република България.

В автентичния текст на конвенцията понятието “джендър” (gender, genre) е категорично разграничено от понятието “пол” (sex) като ново, различно понятие, непознато в българския правен ред. Сам по себе си този факт е достатъчен за несъгласие. Полът може да бъде само биологично определен, защото мъжът и жената са Божие творение.

2. В чл. 3 „Определения“ в б. „в“ се дефинира понятието „пол“ ”(gender) за целите на Конвенцията „пол“ означава социално изградени роли, поведения, дейности и характеристики, които определено общество смята за подходящи за жените и за мъжете“.

2.1. Азбучна истина е, че определенията в международен договор или в закон относно употребените в тях понятия са ключ за тълкуването на съдържанието им. Очевидно е че определението се отнася до пол, различен от биологичния, защото последният няма потребност от легална дефиниция.

2.2. Не се нуждае от коментар честотата на употребата на термините „джендър”(gender) и „пол” (sex) в Конвенцията, факт показателен сам по себе си, за да внуши какъв е истинският смисъл на Конвенцията и какво преследва, извън благородните цели за защита на жените от насилие и домашно насилие. Тази именно честота на употреба на термина „джендър”(gender) обуславя необходимостта от определение в чл. 3, б. „в“ на понятието „пол“, т.е.„джендър”(gender) в автентичния текст, което статистически се изразява в следното:

• Общо в Конвенцията терминът „джендър“(gender), и производните му е употребен 25 пъти (от които 4 пъти в преамбюла), а терминът „пол”(sex) и производните му е употребен 19 пъти, т.е. значително по-малко от дефинираното понятие „джендър”(gender), а в българската версия се употребява само „пол“;
• Съвместна употреба на двете понятия се съдържа в чл. 3, б. „в“ и чл. 4, §.3; в преамбюла е записано „sexual violence and the potential for increased gender-based violence“, т.е. ”сексуално насилие” и „насилие, основано на gender – ориентация“.

• В „Обяснителния доклад” към Конвенцията: терминът „джендър”(gender) и производните му е употребен 126 пъти, а терминът „пол”(sex) и производните му е употребен 89 пъти.

3. Съществуването на определение за „пол“ или ”(gender)” в автентичния текст в дефинитивна норма в международен договор или в националното законодателство, дори без да се обсъжда съдържанието му, само по себе си е проблем и буди категорично възражение, защото полът е биологично детерминиран – мъж и жена, а не е въпрос на самоопределяне.

БПЦ не приема узаконяването на категории като „джендър”, „джендърна идентичност”, полът като „социално изградени роли”, „джендърно разбиране”, „нестереотипни джендърни роли” и пр.

4. При систематическото, логическото и телеологично тълкуване на Конвенцията, а и от нейното заглавие, става пределно ясно, че субект на защита са жените и момичетата, т.е. единият от установените два пола. В този смисъл наличието на това определение за „пол“ или (gender) в автентичния текст е в противоречие със заглавието на Конвенцията и е извън контекста, освен ако не цели да се разшири обхватът на защита, какъвто е настоящият случай. Или най-общо, в предметния обхват на защита чрез понятието (gender) попадат и лицата, които се определят със социален пол, различен от биологичния, а не само жените и

момичетата.

5. Определение за (gender) не се съдържа в нито един от изброените в преамбюла на Истанбулската конвенция международни договори и актове. В националното ни законодателство не се дава определение за „пол“, нито се дефинират понятията „мъж“ и „жена“.

Неубедителни са твърденията, че в конвенцията не се въвежда понятието „трети пол“, тъй като в определението за пол или (gender) в автентичния текст на Конвенцията се влага съдържание, различно от двата биологични пола, макар това да не е изрично записано като „трети пол“.

Некоректно е да се твърди, че понятието „пол“ или (gender) в автентичния текст се употребява само за целите на Конвенцията, тъй като най-общо в механизмите за нейното прилагане има редица задължения за промяна на националното законодателство. Според чл. 5, ал. 4 от Конституцията предимство имат международните договори пред националното законодателство, ако им противоречи. Законите следва да бъдат в съответствие с Конституцията, което по необходимост би довело до конституционни промени. Българската конституция е ясна по отношение на принципа на недискриминация, включително и на основата на пол. Според чл. 6, ал. (2) Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние. Остава открит въпросът как се съвместява конституционното понятие „пол“ и понятието „пол“ по конвенцията, така както текстът е внесен на български език в Народното събрание.

6. Будят безпокойство използваните изрази за взимане на мерки за изкореняване на обичаите и традициите, свързани със „стереотипните роли за мъжете и жените” (чл. 12, ал. 1 от Конвенцията).

7. Чл. 4. §. 3 от Конвенцията гласи: „Прилагането на разпоредбите на настоящата Конвенция от страните, по-специално мерките за защита на правата на жертвите, трябва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана на пол, социален пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически или други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имуществено състояние, рождение, сексуална ориентация, идентичност, основана на пола, възраст, здравословно състояние, увреждания, семейно положение, статут на мигрант или на бежанец, или друг статут.“

Несъмнено тази норма няма необходимост от тълкуване, защото разпоредбата е категорична – има изброяване на пол и социален пол – „sex“ и „gender“.

8. Ето защо, чл. 6 от Конвенцията не задължава държавите да прилагат “политики, основани (на пола), както гласи българският превод, а да прилагат джендърна политика (genderpolicy), както гласи автентичният текст.

Несъмнено за Св. Синод е, че тези две разпоредби – чл. 4, параграф 3 и чл. 6 от Конвенцията определят цялостното й прилагане в националното право. Резерви и декларации по тях са недопустими по смисъла на Конвенцията.

9. В т. 53 от „Обяснителния доклад” на Конвенцията става ясно кои групи хора са включени в обхвата на защита – „Определени групи индивиди може също да търпят дискриминация на базата на половата си идентичност, което с прости думи означава, че социалният пол, с който те се идентифицират, не е в съответствие с биологичния пол, който им е бил приписан при раждането. Това включва категории индивиди, като например трансджендър и транссексуални хора, кросдресъри , травестити и други групи хора, които не отговарят на това, което обществото е установило като принадлежащо към категориите „мъжки“ и „женски.“

10. В Резолюция на Европейския парламент от 12 септември 2017 г. относно предложението за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (COM(2016)0109–2016/0062(NLE) се казва:

• т. „И“ – като има предвид, че трябва да се предприемат мерки за справяне с нововъзникващото явление онлайн насилие, основано на пола, включително оскърбително отношение, тормоз и заплахи, особено на млади жени и момичета и ЛГБТИ лица;

• т. „С“ като има предвид, че някои групи жени, като например жените мигранти, жените бежанци и кандидати за убежище, жените и момичетата с увреждания, жените ЛБТИ и жените от ромски произход, са застрашени от множествена дискриминация, поради което са още по-уязвими към насилие, поради мотиви, подхранвани от сексизъм, заедно с расизъм, ксенофобия, хомофобия, трансфобия или интерсексфобия, както и дискриминация, основана на възраст, увреждане, етнически произход или религия.

От тези текстове на Резолюцията става ясно, че за Европейския парламент на Европейския съюз не само жените ЛБТИ, а всички ЛГБТИ лица са субекти на защита по Конвенцията и следователно не може да се твърди, че тази категория лица не са включени в Истанбулската конвенция.

11. Обезпокоени сме от съдържанието на чл. 12 от Конвенцията, в който държавите-страни по Конвенцията трябва да предприемат мерки за включване в учебното съдържание „на учебен материал по въпроси като равнопоставеност между жените и мъжете, нестереотипни роли на пола”, както и от философията, вложена в чл. 14 от Конвенцията „за насърчаване на промени в социалните и културни модели на поведение на жените и мъжете с цел изкореняване на предразсъдъци, обичаи, традиции и всякакви други практики, основани на идеята за малоценност на жените или на стереотипни роли за жените и мъжете.“

12. Пределно ясно е, че чл. 78 „Резерви“ на Конвенцията в предметния си обхват не включва коментираните спорни текстове, освен да се направи резерва срещу самия чл. 78, което по същество е невъзможно.

13. По отношение на предложенията да се приеме тълкувателна декларация от българския парламент, следва да се посочи, че такива са направени от Полша Литва и Латвия при подписване на Конвенцията и от Полша при ратификацията й. По ратификацията на Полша има възражения от други държави – Швейцария, Австрия, Холандия, Швеция, Норвегия, Финландия, че тълкувателната декларация на Полша представлява по същество резерва към Конвенцията, което е недопустимо според чл. 78, т.е. тази декларация не се признава. В

международното право на договорите тълкувателните декларации нямат правна сила и не могат да се противопоставят на съответния международен договор, ако това не е изрично предвидено.

14. Самата Конвенция дава принципна възможност същата да бъде изменена на основание чл.72, но това е практически трудно осъществимо.

Уважаеми народни представители,

Всяка власт е от Бога и в обществото трябва да се постигне съгласие, което е за добруването на българския народ и е в съзвучие с мотото на българското председателство на Европейския съюз – Съединението прави силата.

Св. Синод не подкрепя Конвенцията, заради задълженията за предприемане на законодателни и други мерки от страна на държавите да въвеждат понятия и принципи, противоречащи на обществения и правен ред и изконни нравствени ценности.

България има национални закони, които осигуряват защита срещу насилия въобще, включително и домашно насилие.

Водени от горното и загрижени за бъдещето на нашия народ като негови духовни архипастири, призоваваме Народното събрание да се вслуша в гласа на народа и да не ратифицира Истанбулската конвенция, чрез която се въвеждат понятия, които влизат в остро противоречие с нашата православна вяра, национални традиции и правна система.

Свещен отечески дълг на Св. Синод на Българската православна църква – Българска Патриаршия е да припомни на Божия народ думите на Св. Библия: „Горко на ония, които злото наричат добро, и доброто – зло, тъмнината считат за светлина, и светлината – за тъмнина, горчивото считат за сладко, и сладкото – за горчиво!“ (Ис. 5:20).

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

+ НЕОФИТ
ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И
МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:
† СЛИВЕНСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАНИКИЙ
† ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ
† ЛОВЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГАВРИИЛ
† ПЛОВДИВСКИ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ
† ДОРОСТОЛСКИ МИТРОПОЛИТ АМВРОСИЙ
† ЗАПАДНО- И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ
† ВАРНЕНСКИ И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАН
† НЕВРОКОПСКИ МИТРОПОЛИТ СЕРАФИМ
† РУСЕНСКИ МИТРОПОЛИТ НАУМ
† СТАРОЗАГОРСКИ МИТРОПОЛИТ КИПРИАН
† ВРАЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГРИГОРИЙ

НАМЕСТНИК НА ОВДОВЕЛИЯ ВИДИНСКИ ЕПАРХИЙСКИ ПРЕСТОЛ

Източник: http://bg-patriarshia.bg